

XIN MẸ MARIA CỨU CHÚNG CON

... Pablo và tôi, chúng tôi làm lao công trong một trường học rất lớn. Tôi có nhiệm vụ giặt dũ, quét dọn trường học. Pablo làm công việc nặng nhọc hơn. Anh lo về lò sưởi và đồ rác. Chúng tôi cùng trú ngụ trong dãy nhà dành cho các người làm công, giúp việc trong trường.

Một buổi tối, Pablo ra hiệu cho tôi đến gần cửa sổ ở lầu ba. Chúng tôi cùng nhìn xuống đường. Một cảnh tượng hiện ra trước mắt. Đó là nhóm trẻ nghiện ma túy. Một vài bạn trẻ đang đứng tựa vào tường. Một số khác đứng tựa vào các cánh cửa lớn. Có những người trẻ đứng không vững, đi không được. Họ khệnh khạng rồi ngã xuống đất. Ngã xuống, thì họ lại cố gắng ngồi dậy và đứng lên, trông thật thảm thương. Có bạn trẻ đang ngủ gà ngủ gật. Thình thoảng họ đưa tay vào túi, móc ra một chai nước hay chai rượu gì đó, đưa lên miệng uống.

Sau khi chiêm ngắm cảnh tượng đau buồn, Pablo quay sang tôi và nói:

- Đối với người trẻ, đường phố không tốt!

Đó là câu anh gián tiếp trả lời cho thắc mắc của tôi:

- Sao anh không mang gia đình từ Châu Mỹ La Tinh đến đây cùng sống chung với anh?

Bây giờ thì tôi hiểu lý do tại sao. Anh thà sống cô đơn để tránh cho các con anh khỏi rơi vào thảm cảnh lê lết trên các đường phố rồi trở thành nghiện ngập ma túy.

Thật ra giữa Pablo và tôi, chúng tôi ít có dịp gặp nhau và chuyện trò thân mật với nhau. Chúng tôi không hiểu rõ hoàn cảnh gia đình của nhau, ngoài mấy câu chào hỏi lấy lệ khi gặp nhau nơi cầu thang, hay trong các hành lang. Chẳng hạn:

- Chào anh! Anh mạnh khỏe không?

Chúng tôi gặp nhau mỗi tuần hai lần trong Thánh Lễ dành cho các trẻ em. Đến phần lời nguyện giáo dân, Pablo thường giơ hai tay lên trời, đôi mắt mở lớn và cất cao giọng cầu nguyện, dĩ nhiên là bằng tiếng Tây Ban Nha. Anh cầu cho gia đình anh, cho dân tộc anh, cho các người di dân và những ai đã giúp cho anh có được việc làm.

Lối sống và dáng điệu của Pablo kích thích tính tò mò của tôi rất nhiều. Một ngày, tôi quyết định mời anh cùng đi lễ với tôi nơi giáo xứ bên cạnh. Thánh Lễ bằng tiếng Tây Ban Nha. Pablo tỏ vẻ lúng túng do dự. Thấy thế tôi liền nói:

- Chắc anh không rảnh?

Vì ngoài việc làm ở đây, Pablo còn làm thêm nghề canh gác trong một tiệm hàng rất lớn. Sau cùng, anh thú nhận:

- Tôi không đến được, vì tôi phải cầu nguyện chung với gia đình tôi.

Rồi với dáng điệu vừa trang nghiêm vừa buồn buồn, anh ra hiệu cho tôi theo anh vào phòng. Anh đưa tôi đến gần cái bàn có để một máy thu thanh. Anh cẩn thận đưa tay vào túi, lấy ra cuộn băng cassette, như lấy một bảo vật, rồi đút vào máy. Anh cho máy chạy.

Từ chiếc máy, phát ra tiếng một người đàn bà và nhiều tiếng trẻ con. Mấy mẹ con bắt đầu kinh Lạy Cha bằng tiếng Tây Ban Nha. Pablo lắng nghe giọng đọc kinh với khuôn mặt thật trù mẩn và an bình.. Nhưng rồi tôi rất đỗi ngạc nhiên khi nghe: sau khi đọc phần đầu của kinh Kính Mừng, tiếng nói bỗng ngừng lại, và anh Pablo cất cao giọng

đọc phần hai: "Thánh Maria"..

Mặc dầu đang đứng một mình, nhưng rõ ràng giọng của anh là giọng đọc của người cha gia đình, từng có thói quen chủ sự buổi đọc kinh trong gia đình. Tôi có cảm tưởng mình đang dự buổi đọc kinh tối trong gia đình của anh Pablo ở Châu Mỹ la tinh. Buổi đọc kinh cứ thế tiếp tục: mỗi người đọc thay đổi theo lượt của mình.

Tôi ngạc nhiên và vô cùng xúc động. Bây giờ tôi hiểu tại sao anh Pablo không thể đi dự Thánh Lễ được, vì anh phải tham dự buổi đọc kinh chung với gia đình anh .. Tôi cũng tham dự vào buổi kinh tối với gia đình anh. Vì không biết tiếng Tây Ban Nha nên tôi đọc bằng tiếng mẹ đẻ của tôi, theo nhịp điệu của lời kinh đến từ một xứ sở xa xôi tận bên Châu Mỹ la tinh.. Thật là tuyệt diệu. Chiếc băng thu thanh là nhịp cầu nối kết tình hiệp thông gia đình trong cùng Đức Tin vào THIÊN CHÚA, Đức Mẹ MARIA và các Thánh.

Buổi đọc kinh kết thúc, anh Pablo cẩn thận rút băng cassette ra khỏi máy. Anh hãnh diện thổ lộ với tôi:

- Tối nào cũng thế, tôi cùng lần hạt chung với gia đình xa xăm của tôi bên Châu Mỹ la tinh.

... Kinh dâng nước Việt Nam cho Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ.

Mẹ là Mẹ THIÊN CHÚA, là Mẹ chúng con, Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa. Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến.

Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ. Để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi.

Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, dìu dắt và thánh hóa các Linh Mục. Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ. Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa.

Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc, xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia, xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn.

Nhất là xin Mẹ cứu chúng con thoát nạn Cộng Sản vô thần, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ.

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhậm lời chúng con. Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. AMEN.

(René Laurentin + Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Membre Editeur 1992, trang 109-110)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt